Dosarul nr. 1r-1060/25 Judecătoria Hâncești (sediul Ialoveni)
1-23158514-02-1r-09092025 Judecător Svetlana BÎCU

D E C I Z I E
în numele Legii

25 martie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **BIVOL Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în sat. *****, r-nul Ialoveni, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, în relații de concubinaj, cu antecedente penale, anterior condamnat prin:
>
> - *Sentința Judecătoriei Ialoveni, din 14.05.2004* în baza art.71 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă - 3 ani;
> - *Sentința Judecătoriei Ialoveni din 10.12.2008*, în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore;
> -*Sentința Judecătoriei Hâncești din 30.10.2017*, în baza art.171 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 4 ani. Prin decizia Curții de Apel Chișinău, BIVOL Andrei a fost condamnat la 4 ani închisoare, fiindu-i reduse 138 zile în baza art.473 Cod de procedură penală.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit.c) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 13 iunie 2024 – 05 august 2025;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 09 septembrie 2025 – 25 martie 2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025,* BIVOL Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit.c) Cod penal, cu aplicarea art.80/1 Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data reținerii lui BIVOL Andrei *****.

A fost aplicat față de BIVOL Andrei ***** măsura preventivă - arestarea preventivă pe un termen de până la intrarea în vigoare a sentinței, dispoziție judecătorească care se execută imediat.

A fost încasat de la BIVOL Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în sat. *****, r-nul Ialoveni în contul statului suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr.202302D1683 din 17 octombrie 2023.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, ***BIVOL Andrei *****,** având scopul comiterii violenței în familie în privința concubinei sale CEBOTARI Olga, fiind în raport cu ultima membru de familie potrivit prevederilor art.133/1 Cod penal, acționând cu intenție directă, la data de 04.09 2023 aproximativ ora 20:00, aflându-se la domiciliu situat în satul *****, raionul Ialoveni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla în curtea gospodăriei, din motive neînsemnate a inițiat un conflict cu concubina sa CEBOTARI Olga în rezultatul căruia a îmbrâncit-o, ultima căzând jos în canalul de scurgere a apei, fiindu-i cauzată conform raportului de expertiză nr. 202302D1683 din 17.10.2023, fractura recentă oblică maleolei laterală a gleznei stângi cu deplasare neînsemnată, edem al țesuturilor moi la acest nivel, contuzia țesuturilor moi la nivelul genunchiului stâng manifestată prin edem posttraumatic, leziuni corporale care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul ***BIVOL Andrei ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.201/1 alin.(2) lit.c) Cod penal al Republicii Moldova, adică *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul BIVOL Andrei *****, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură

penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară din 18.06.2025.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, a declarat recurs avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei ***** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei decizii privind stabilirea unei pedepse mai blânde în privință inculpatului BIVOL Andrei cu înlocuirea măsurii preventive sub formă de liberarea sub control judiciar şi stabilirea unei noi hotărâri prin care lui BIVOL Andrei să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, ori cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal suspendarea executării pedepsei cu închisoarea.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea menționează că instanța de fond nu a dat apreciere justă asupra motivelor invocate de partea apărării.

Invocă recurentul că în cazul din speță există motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării pedepsei lui BIVOL Andrei. De asemenea menționează că art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal prevede că. pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Atenționează Colegiul penal al Curții de Apel Centru asupra faptului că BIVOL Andrei s-a căit sincer de cele comise și le regretă, a conlucrat cu organul de urmărire penală, consideră că în privința inculpatului este rezonabil de a stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Or pedeapsa cu închisoarea nu este rezonabilă in coraport cu fapta imputată, astfel nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de fond nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, nefiind justificată executarea pedepsei cu închisoarea în penitenciar.

Subsecvent, principiul securității raporturilor juridice, cere. inter alia, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție *(Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62. 28 octombrie 1999).*

Reieșind din cele expuse, apărarea consideră că în privința lui BIVOL Andrei nu este rezonabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or instanța avea temeiul legal de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată in folosul comunității, ori să suspende executarea pedepsei cu închisoare în baza art.90 Cod penal, deoarece au fost stabilite doar circumstanțe atenuante, iar instanța de fond în partea stabilirii pedepsei a invocat apreciere eronată a principiilor legale a criteriilor de individualizare a pedepsei, prin aplicarea unei pedepse neechitabile în coraport cu fapta comisă și consecințele survenite, pe când pedeapsa stabilită prin sentința instanței de fond nu corespunde principiului

proporționalității, cât și a scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum de prevenire a săvârșirii unor noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane penal.

Indică recurentul că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul BIVOL Andrei a comunicat disponibilitatea acordul de a executa o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, beneficii având statul, care nu va suferi cheltuieli de întreținerea unei persoane în instituția penitenciară, iar pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, pe lângă corijarea inculpatului, va aduce beneficii societății.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, având-se în vedere recursul, rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma şi gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau*

săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".

Dispoziţiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internaţional, cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituţiei Republicii Moldova şi ale prezentului cod".*

Conform art.6 par.1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, a ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.

7. *Instanța de recurs reține că, legalitatea și temeinicia Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025 este contestată cu recurs de către avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei *****, prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal sau a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.*

Analizând acest temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu şi-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal sau a unei alte pedepse mai blânde, or instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului BIVOL Andrei ***** or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Colegiul penal, având în vedere argumentele recursului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei şi termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea şi reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Pârții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv

al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru ași îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate şi a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală şi prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal**,** a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

8. În contextul celor expuse instanța de judecată a stabilit că infracțiunea prevăzută de art..320/1 Cod penal şi săvârșită de către BIVOL Andrei *****– face partea din categoria infracțiunilor grave și pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Circumstanțe ce atenuează răspundere penală în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului BIVOL Andrei *****, instanța nu a reținut.

Totodată, Colegiul respinge alegațiile apărării referitoare la incorectitudinea neaprecierii de către instanță de judecată a faptului recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă or, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea

limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în prezența circumstanțelor agravante stabilite de legislator la art.77 Cod penal și anume - *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată*, concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului BIVOL Andrei *****, de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatului BIVOL Andrei *****, instanța de judecată a reținut că conform caracteristicii este indicat că BIVOL Andrei ***** se află în vizorul Sectorului de poliție nr.3 ***** fiind monitorizat în calitate de deținut, din motiv că anterior a fost condamnat conform art.171 alin.(1) Cod penal. Totodată a fost sancționat contravențional și face abuz de alcool (f.d.46), anterior a fost condamnat (f.d.42- 43), în perioada 01.01.2011 – 17.10.2023 a comis 17 contravenții (f.d.45), la evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (48,49), a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În aceste condiții, instanța de recurs reține că săvârșirea unei noi infracțiuni indică asupra faptului că inculpatul nu a fost corijat prin pedepsele anterioare și continuă să comită infracțiuni.

De asemenea, instanța de judecată a reținut că art.80/1 Cod penal stabilește în *alin.(1) că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, iar în alin.(2) stabilește că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 2428/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264/1, 324–335/1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*

Respectiv inculpatul BIVOL Andrei ***** a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80/1 Cod penal.

Prin urmare, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului BIVOL Andrei *****, a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiuni grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că nu este la prima abatere de la lege, a comis o nouă infracțiune, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, de gravitatea faptelor imputate, conduita inculpatului pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, atitudinea față de faptele comise, comportamentul său care a permis

instanței de a concluziona faptul că corectare și reeducarea acestuia este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare.

Astfel, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, inclusiv a comportamentului acestuia în viața socială, precum și înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, reține că, raportat la gravitatea faptelor comise, la consecințele prejudiciabile produse și la persoana inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia pot fi realizate doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

În aceste condiții, instanța întemeiat a constatat necesitatea stabilirii unei pedepse de 1 (an) și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.201/1 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Respectiv instanța de recurs conchide că la stabilirea termenului de pedeapsă instanța de judecată s-a bazat atât pe solicitările părților procesului judiciar, prevederile normative ce ghidează individualizarea răspunderii și pedepsei penale, dar și de circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Instanța de recurs constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol şi a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal. În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracțiuni săvârşite* şi valența relațiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluția justificat de numire inculpatului BIVOL Andrei ***** a unei pedepse în formă de închisoare.

9. Așadar, Colegiul Penal respinge solicitările recurentului privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, or aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, la caz nu va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or scopul legii penale cu referire la inculpatul BIVOL Andrei ***** nu va putea fi atins prin suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită, pe un termen de probă, sau prin aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în acest context, Colegiul ține să evidențieze că o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită

infracțiunea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, apreciază că aplicarea instituției suspendării condiționată față de inculpatul BIVOL Andrei ***** nu va fi echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

Având în vedere că inculpatul BIVOL Andrei ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(2) lit.c) Cod penal, calificată ca infracțiune gravă potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, și analizând personalitatea acestuia prin prisma cazierului judiciar „Revendicarea Forma-246", se constată că inculpatul a fost anterior condamnat prin: - Sentința Judecătoriei Ialoveni, din 14.05.2004 în baza art.71 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă - 3 ani, prin Sentința Judecătoriei Ialoveni din 10.12.2008, în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore, prin Sentința Judecătoriei Hâncești din 30.10.2017, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 4 ani. Prin decizia Curții de Apel Chișinău, BIVOL Andrei a fost condamnat la 4 ani închisoare, fiindu-i reduse 138 zile în baza art.473 Cod de procedură penală, motive care a determinat instanța de judecată de a aplica în privința inculpatului BIVOL Andrei ***** pedeapsa cu închisoare, or, acesta nu s-a corectat, din contra a comis din nou o infracțiune, prin urmare Colegiul constată pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală. În cele din urmă, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin pedepsei privative de libertate în cuantumul și modalitatea stabilită de instanța de judecată.

Întrucât BIVOL Andrei ***** nu se află la prima abatere, iar recidiva în comiterea unor fapte de natură penală relevă un pericol social sporit, Colegiul penal apreciază că nu sunt întrunite condițiile pentru a aplica prevederile art.90 Cod penal sau a unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Reiterarea unor astfel de soluții ar genera insecuritate juridică și ar afecta încrederea publicului în actul de justiție, deturnând rolul sancțiunii penale de la scopurile sale legitime și afectând însăși substanța dreptului de acces la instanță, care presupune garantarea executării efective a hotărârilor judecătorești.

Colegiul Penal apreciază ca neîntemeiate argumentele invocate de apărare referitoare la pretinsa severitate excesivă a pedepsei aplicate inculpatului BIVOL Andrei ***** și constată că sentința instanței de fond, în partea individualizării pedepsei, este legală,

temeinică și corespunzător motivată.

În pofida susținerilor apărării, instanța de fond a ținut cont de toate criteriile legale prevăzute de art.61 Cod penal, individualizând pedeapsa în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, forma de vinovăție, circumstanțele concrete ale cauzei, personalitatea inculpatului și antecedentele sale penale. Infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(2) lit.c) Cod penal este calificată de legiuitor drept infracțiuni grave, fiind comise cu intenție directă și având ca obiect juridic relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor, care reprezintă niște valorile sociale fundamentale.

Contrar afirmațiilor apărării, instanța nu a ignorat procedura simplificată și nici recunoașterea vinovăției de către inculpat, acesta beneficiind deja de reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art.80/1 Cod penal. Or, recunoașterea vinovăției nu poate fi valorificată suplimentar ca circumstanță atenuantă, întrucât ar echivala cu acordarea unei duble valențe juridice aceleiași situații de fapt, ceea ce este inadmisibil din perspectiva principiilor dreptului penal.

10. Prin urmare, în ceea ce privește solicitarea aplicării art.90 Cod penal, Colegiul reține că suspendarea condiționată a executării pedepsei este o instituție de excepție, aplicabilă doar în situația în care instanța constată că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. Or, în speță, antecedentele penale ale inculpatului, inclusiv condamnările anterioare, demonstrează că acesta nu a fost corijat prin pedepsele aplicate anterior și continuă să manifeste un comportament infracțional persistent.

De asemenea, faptul că inculpatul are domiciliu stabil și nu s-a eschivat de la organele de drept, are la întreținere un copii minori nu constituie temeiuri suficiente pentru suspendarea executării pedepsei, aceste elemente fiind condiții de ordin general, care nu pot prevala asupra pericolului social sporit al faptei și al persoanei inculpatului.

Pedeapsa definitivă stabilită – închisoare pe un termen de 1 (un) ani și 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis se situează în limitele legale reduse ca urmare a aplicării art.80/1 Cod penal și nu poate fi calificată ca fiind excesivă sau disproporționată. Dimpotrivă, aceasta reflectă un just echilibru între gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului și necesitatea realizării scopului pedepsei prevăzut de art.61 Cod penal.

În acest sens, luând în considerație circumstanțele de fapt preinfracționale și postinfracționale statuate supra și normele de drept aplicabile, în ceea ce-l privește pe BIVOL Andrei *****, instanța de recurs ajunge la concluzia că în privința sa nu există temei de a considera că o pedeapsă mai blândă ar fi de natură să asigure realizarea scopului Legii penale, de a apăra împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător și întreaga ordine de drept, or, în temeiul art.24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, care garantează că fiecare om are dreptul la viață și la integritate fizică şi psihică, în circumstanțele în care se constată că persoana inculpatului BIVOL Andrei ***** prezintă pericol social sporit pentru societate, iar factorul determinant la excluderea aplicării termenului de probațiune este însuși personalitatea inculpatului, care are o istorie infracțională relevată supra ce denotă ineficiența aplicării art.90 Cod penal, fapt

care impune pentru a servi caracterului echitabil a pedepsei aplicate, cât și prevenirea pe viitor a comiterii infracțiunilor de către inculpat, executarea pedepsei închisoarea.

Colegiul concluzionează că doar pedeapsa sub formă de închisoare este de natură să asigure realizarea scopului legal al pedepsei întru apărarea împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, or Colegiul apreciază justificativă poziția instanței ce ține de aplicarea în privința inculpatului pedepsei sus menționate, aceasta în mod prioritar se întemeiază pe ansamblul de împrejurări ale speței, sau corectarea și reeducarea lui BIVOL Andrei ***** este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de judecată, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, în privința inculpatului nu va fi echitabil și nu-și va atinge scopul deplin.

Analizând categoria pedepsei aplicate inculpatului, Colegiul constată că acesta a fost anterior condamnat, însă nu a înțeles semnificația și consecințele sancțiunilor penale aplicate, comițând ulterior o nouă infracțiune. O asemenea conduită denotă o atitudine de indiferență față de exigențele legii penale și față de autoritatea statului, aspecte relevante în aprecierea gradului de pericol social atât al faptei, cât și al persoanei inculpatului. Iar reiterarea comportamentului infracțional, în pofida existenței unei condamnări anterioare, relevă incapacitatea inculpatului de a se conforma normelor de drept penal și de a conștientiza gravitatea faptelor săvârșite, ceea ce impune necesitatea protejării societății împotriva unui risc infracțional continuu. În aceste circumstanțe, instanța reține că inculpatul manifestă o lipsă de responsabilitate față de propriul comportament și față de consecințele juridice ale faptelor comise.

11. Prin urmare, examinând solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul constată că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este oportună, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru a aprecia că scopul pedepsei poate fi realizat fără executarea efectivă a acesteia, iar persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor.

Colegiul penal reiterează că, instanța de fond corect a stabilit întinderea sancțiunii reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul şi gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a două infracțiuni mai puțin grave - Colegiul penal concluzionând că, în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât şi justă.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului

vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Colegiul concluzionează asupra respingerii argumentelor invocate de către recurent ca fiind nefondate or, aplicarea unei pedepse mai blânde prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale, prin urmare pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica pedeapsa stabilită, or ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, întru conştientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea a sănătății persoanei.

12. Instanța de recurs relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia*”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs,

conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

13. În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

14. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1) 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului BIVOL Andrei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-249/23 din 05 august 2025, şi se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei inculpatului BIVOL Andrei ***** urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei Decizii – 25 martie 2026, cu includerea în termenul de executare și a perioadei de timp cât s-a aflat în stare de reținere și arest de la 15.08.2025 până la 25.03.2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI